

Радянський народ під керівництвом Комуністичної партії сповнений рішимості продовжувати й успішно завершити справу, яку заповідав великий Ленін.

(З першотравневого привітання Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР радянському народові).

Рік видання XV.
№ 55 (1847).

НЕДІЛЯ, 5 травня 1974 року

Ціна 2 коп.

ПЕРШОТРАВЕНЬ: ПІД ЛЕНІНСЬКИМИ ЗНАМЕНАМИ

МОСКВА

З добрим світлим настроєм зустріли радянські люди Першотравень — свято весни, праці і миру. У святкових колонах вони пройшли вулицями і площами міст і сіл усієї країни, рапортуючи Батьківщині про нові трудові звершення. Ударна комуністична праця — це найбільш вірний шлях зміцнення нашої країни, поліпшення життя нашого народу. Це разом з тим і великий вклад у справу міцного миру, — говорив товариш Л. І. Брежнев. Першотравнєве свято було хвилюючою демонстрацією перемог радянського народу, який втілює в життя історичні рішення XXIV з'їзду КПРС. У широкому розмаху соціалістичного змагання, у славних трудових звершеннях яскраво виявляється натхненна боротьба радянських людей за комунізм.

У святковому вбранні Красна площа — серце Країни Рад. На трибунах для почесних гостей — Герої Соціалістичної Праці — переможці соціалістичного змагання в 1973 році, визначні діячі науки і культури, делегати XVII з'їзду ВЛКСМ, який проходив у Москві, численні зарубіжні гості.

На центральній трибуні Мавзолею В. І. Леніна — товариші Л. І. Брежнев, Ю. В. Андропов, А. А. Гречко, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Кириленко, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, К. Т. Мазуров, М. В. Підгорний, Д. С. Полянський, М. А. Сулов, О. М. Шелєпін, П. Н. Демічев, М. С. Соломенцев, Д. Ф. Устинов, В. І. Долгих, І. В. Капітонов, К. Ф. Катушев.

Москвичі і гості столиці бурхливими оплесками, галло і сердечно вітають керівників Комуністичної партії і Радянської держави.

Над Красною площею звучать слова Першотравневого привітання Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР радянському народові. Слова привітання звернуті до кожної радянської людини, всіх борців за мир і прогрес, за щастя всього людства.

Урочисто звучить «Інтернаціонал». Починається святковий похід.

На площу вступає головна колона демонстрантів. Попереду — прапор столиці з нагородами міста-героя. Самовідданцю працею москвичі примножують славу рідного міста. Демонстранти скандують: «Великому Леніну — слава!», «Хай живе КПРС!», «Народ і партія єдині!», «Комунізм переможе!».

Позноровладні господарі своєї країни, радянські люди єдиною дружною сім'єю під керівництвом Ленінської партії успішно втілюють в життя рішення XXIV з'їзду КПРС. Визнанням вкладу кожної нації і народності у зміцнення і розвиток СРСР є нагородження союзних і автономних республік, автономних областей і національних округів орденами Дружби народів. По площі проходять машини, оформлення яких присвячене багатонаціональному радянському народові — будівники комунізму.

(Закінчення на 2-й стор.).

КИЇВ

У яскравому першотравневому вбранні Київ — місто-герой, місто-трудівник. Особливо красивий і нарядний Хрещатик. На білокам'яних фасадах будинків в обрамванні червоних прапорів портрети Маркса, Енгельса, Леніна, керівників Комуністичної партії і Радянської держави. З численних транспарантів звернуто до киян слова, які славлять КПРС, непорушну єдність партії і народу, братерську дружбу трудящих Батьківщини Великого Жовтня, союз робітничого класу і колгоспного селянства, творчу мирну працю радянських людей.

На трибунах, встановлених вздовж центральної магістралі міста, — герої праці, діячі науки і культури, знатні люди столиці України і столичної області. Тут же керівники республіканських міністерств і відомств, ветерани партії, учасники громадянської і Великої Вітчизняної воєни, почесні гості.

Стрілки годинника наближаються до десятої — часу початку святкової демонстрації представників трудящих Києва. Під бурхливі оплески на центральну трибуну піднімаються член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербіцький, члени Політбюро ЦК Компартії України — Голова Президії Верховної Ради УРСР І. С. Грушецький, Голова Ради Міністрів УРСР О. П. Ляшко, інші керівники республіки.

Радіо доносить голос рідної Москви. Включається Красна площа. З величезною увагою слухають присутні Першотравнєве привітання Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР.

(Закінчення на 2-й стор.).

КІРОВОГРАД. В СЯТКОВИХ КОЛОНАХ

КІРОВОГРАД

Місто зустріло ранок у святковому вбранні, — червоний колір транспарантів, прапорів, гвоздик, — місто піднімалося назустріч дню гордо і розквітло.

В цей день кожний трудівник на планеті відчуває плече і руку друга. І бачиться, як, перозділені географічними кордонами, в одну могутню ріку впливаються святкові демонстрації в Москві і Празі, Берліні і Гавані, у селищі Мирному в Антарктиді і тривожному західному містечку, де люди з транспарантами проходять по тісному коридору з вишуканих поліцейських. Один у нас девіз: мир, солідарність, братерство. І з кожним роком могутнішає ця велична ріка: червоний колір Першотравня владарює над планетою!

В перший ранок травня погляди всіх радянських людей звертаються до столиці нашої Батьківщини — Москви, головної колони святкової демонстрації. З особливим хвилюванням вся країна слухала Першотравнєве привітання ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР радянському народові. Вся країна завмерла в єдиному пориві, в радісній гордості: за звершене народами Країни Рад, за велику честь бути громадянином соціалістичної держави. На заклик партії ми завжди відповідаємо ще повнішими і вагомими ділами!

...Десята година ранку. На центральній площі імені С. М. Кірова в Кіровограді починається святкова демонстрація трудящих.

На трибуні — керівники обласних та міських партійних і радянських органів, ветерани партії і війни. Герої Радянського Союзу, Герої Соціалістичної Праці, передовики виробництва, гості міста.

Першими на площу вступають школярі. Юні обляччя, червоні галстуки, легка хода. Над колонами лозунги: «Вчимося на «4» і «5»!», «Жити, працювати і боротися по Леніну». Так, юні кіровоградці виправдовують надії, які покладає на них старше покоління. Свій обов'язок — добре вчитися, волю виконують з честю. 1730 юнаків і дівчат Кіровограда закінчили минулий рік з відмінними оцінками. Комсомольці

(Закінчення на 2-й стор.).

КІРОВОГРАД. В СЯТКОВИХ КОЛОНАХ

ПЕРШОТРАВЕНЬ: ПІД ЛЕНІНСЬКИМИ ЗНАМЕНАМИ

МОСКВА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Весь радянський народ готується в ці дні до великої політичної події в житті країни — виборів до Верховної Ради Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Трудящі країни йдуть назустріч виборам, тісно згуртовані навколо Комуністичної партії Радянського Союзу. В числі перших кандидатів у депутати радянські люди називають керівників Комуністичної партії і Радянської держави, демонструючи безмежну любов і довіру до рідної партії.

У колонах — лозунги, транспаранти, присвячені успіхам трудящих у дев'ятій п'ятирічці. Всі трудівники добре розуміють, що сьогодні немає важливішої, відповідальнішої справи, ніж виконання і перевиконання плану 1974 року.

Недавно вся країна урочисто відзначила 20-річчя освоєння цілинних і перелогових земель. Над колоною демонстрантів — фотографія, на якій відображений виступ Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на урочистому засіданні в Алма-Аті, присвяченому 20-річчю освоєння цілини. Радянські люди цілком і повністю схвалюють лінію партії на ще більше і всебічне піднесення сільськогосподарського виробництва.

Наша країна — надійний оплот боротьби народів за мир, національну незалежність і соціалізм. Глибоко символічно, що саме в Москві в жовтні 1973 року відбувся Всесвітній конгрес миролюбних сил. Оформлення святкових колон присвячене міжнародній солідарності трудящих у боротьбі проти імперіалізму і расизму, за мир, демократію і соціалізм.

Під прапором комсомольської організації столиці на площу вступав молодь. За комсомольцями йшли піонери. Потім стрункими рядами під спортивними прапорами проходили фізкультурники.

...Йдуть трудівники районів столиці — робітники, службовці, вчені, працівники культури.

Святковий похід трудящих Москви був новою хвилюючою демонстрацією єдності партії і народу, рішучості радянських людей втілювати в життя історичні рішення XXIV з'їзду КПРС, внести гідний вклад у справу комуністичного будівництва в нашій країні.

(ТАРС).

КИРОВОГРАД. В СЯТКОВИХ КОЛОНАХ

Фоторепортаж з площі імені С. М. Кірова від П. ГЕРАСИМЮК і В. КОРПАК.

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

СРСР радянському народові.

Над весняним Хрещатиком звучить могутнє «Ура!». Воно зливається з величною мелодією «Інтернаціоналу».

Звучить урочистий марш. Починається святковий похід киян. Він тривав кілька годин і вилився

ся в яскраву демонстрацію непорушної єдності партії і народу, переконливо показав розквіт

творчих сил трудящих республік, їх тверду рішучість втілювати в життя історичні накреслення XXIV з'їзду КПРС, новими трудовими звершеннями зміцнювати могут-

ність нашої багатонаціональної Батьківщини.

В усіх містах і селах республік з великим піднесенням пройшли багатолюдні мітинги демонстрації трудящих. Робітники, колгоспники, інтелігенція ще раз заявили про свою монолітну згуртованість навколо рідної

Комуністичної партії, готовність перетворити в життя величні плани будівництва комунізму. Трудящі республік, як і всі радянські люди, роблять усе для того, щоб ознаменувати четвертий, визначальний рік п'ятирічки високопродуктивною працею.

(РАТАУ).

КИРОВОГРАД

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

шкіл міста навчаються під девізом: «Знання — наша зброя в боротьбі за комунізм». Завтра ці юнаки і дівчата прийдуть на завод і в лабораторії, стануть до верстатів, сядуть за кермо трактора. Надійна зміна крокує в майбутнє.

А на площі — студенти вузів, учні технікумів та професійно-технічних училищ. Йдуть студенти педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна та Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. Спеціалісти цих вузів працюють в багатьох кутках нашої неосяненої країни, педінститут став справжнім інтернаціональним закладом, де ось уже кілька років вчать юнаки і дівчата з братніх республік. Крокують майбутні вчителі, інженери, медики. Їх праця потрібна суспільству. І сьогодні, набуваючи міцних знань у стінах навчальних закладів, вони готують себе до майбутньої професії. Горді обличчя юнаків і дівчат з комсомольськими значками на грудях. Йде комсомолія сімдесятих. Вони готові до дії, до нових звершень, трудових подвигів.

Хвилює затишшя, і знову маємо прапори над колонами. Перед трибуною крокують трудящі Кіровського району міста Кіровограда. Право відкрити її одержали трудівники заводу тракторних гідроагрегатів, які вийшли переможцями у передсвятковому змаганні. Майже тритисячний колектив цього підприємства налагодив виробництво досконалих водяних, масляних і гідролічних насосів. Найбільш досконали агрегати з маркою заводу відповідають рівню кращих світових зразків. На рахунок гідроагрегатників чимало хороших справ. Близько двохсот виробничників завершили свої особисті п'ятирічки, 150 стали переможцями всесоюзного соціалістичного змагання.

В першотравневих колонах робітничий клас міста. Відповідаючи на Звернення ЦК КПРС до партії, до радянського народу, колективи виробничих підприємств докладають всіх зусиль для успішного виконання планів дев'ятої п'ятирічки. Не відстає від досвідчених ветеранів молодь. Комсомольці завжди там, де потрібні їх молоді сили, трудовий запал. Вагомі трудові дарунки го-

КИРОВОГРАД. В СЯТКОВИХ КОЛОНАХ

тують вони 50-річчю з дня приєднання комсомолу імені В. І. Леніна. Рапортують про вагомий трудові здобутки колективів заводів радіовиробів, «Укрсільгосптехніки», друкарських машинок. Всі вони успішно виконують завдання визначального року п'ятирічки.

Крокують будівельники. Це завдяки їм краснішає і виростає наше місто, будуються нові житлові масиви, стають до ладу виробничі об'єкти. Повз трибуну проходять будівельники комбінату «Кіровоградвужбуд», тресту «Кіровоградськбуд», інших будівельних організацій.

Демонстрацію трудящих Ленінського району міста відкриває колектив ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка». В цьому році найстарішому підприємству обласного центру сповнилося сто років. Напередодні свята червонозорівці з честю виконали державне замовлення: на колгоспні пни з конвейера заводу зійшло 26 165 зернових, кукурудзяних, бурякових та овочевих сівадок, на 965 більше передбаченого завдання. Йдуть ударники комуністичної праці, передовики виробництва, груди багатьох з них прикрашають ордени і медалі. Ці нагороджені — за сумлінну працю на благо суспільства.

Рапортують про свої трудові здобутки будівельники спеціалізованого управління № 2 тресту «Дніпроспецбуд». Водопровід

Дніпро—Кіровоград прокладає їхніми руками. Йдуть робітники заводів імені Кірова, «Більшовик», «Червоний Жовтень», інших підприємств. У святкових колонах — автотранспортники, трудівники вуглевої, швейної, ланцюгової, кондитерської фабрик їх рапорти — Першотравню. Труд кожного з нас — для розквіту Батьківщини. І транспаранти над колонами говорять про вагомий внесок робітничих колективів у спільну справу. Тому й горді виходимо ми на площу. Бо чуюмо, як у спільному єднанні нашого труда й натхнення зростає велика будова комуністичного завтра.

На площі — медики і працівники торгівлі та культурно-освітніх закладів. Завершують демонстрацію трудящих колони фізкультурників.

Першотравень. Він прийшов до нас у розквіті весни, в розпал трудового будня. Серп і Молот — символ мирної праці на землі. Натхненні і згуртовані партією Леніна, трудящі Кіровограда в святкових колонах ще раз продемонстрували свою вірність ідеям партії, впевненість в те, що плани, накреслені XXIV з'їздом КПРС, стануть життям, готовність натхненною працею ознаменувати четвертий рік дев'ятої п'ятирічки.

Святкові демонстрації відбулися в містах і селах області.

ТИЖДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ

ЗА РІДНИЙ ДІМ

НА ПОЧАТКУ березня 1944 року війська другого Українського фронту просуваються на Захід. Серед воїнів-визволителів в боях за Кіровоградщину брало участь багато моїх земляків. Під час наступу я був фашистом у складі 57 стрілецького полку 297 Слов'яно-Кіровоградської стрілецької дивізії. Проривавши оборону ворога за селом Федорівкою Кіровоградського району, визволивши Виняківку, наша дивізія з Річного пішла з боями в напрямку Помічної. Наступаючи в південно-східній частині району, наш стрілецький полк визволює перші села Добровеличківського району — Олексіївку, Луківку.

Після занеженого бою з фашистами біля села Перчунова дивізія було перекинуто в північно-східному напрямку. Пройшовши через Фурманове, Михайлівку, Юрівку, вій стрілецький батальйон, яким командував старший

лейтенант Ташликів, форсованим маршем через Добровеличківку, направився до Липняж-ки. Фронтально розбитою дорогою ми йшли біля Варваро-Олександрівки, мого рідного села. Від командирів я мав дозвіл проїхати своїм рідним, з якими не бачився майже три роки. Через 30 хвилин з автомобілем в руках крокував знайомими вулицями. На краях села зустрілися з першими своїми земляками Лідом Климченко та Сашою Білозоровою. Вони розповіли про мою сім'ю.

Переступивши поріг рідної хати, я побачив маму, яка подавала обід на стіл пораненому лейтенанту. Від нього я дізнався, що моє село Варваро-Олександрівку визволили воїни 14 гвардійської стрілецької дивізії, в якій і мені довелося воювати з листопада 1943 року до 15 січня 1944 року. Розпитував про бойових друзів — дивізіонних розвідників, з якими проїхав з боями територією Знаменського, Олександрівського та Новомиргородського районів. Лейтенант з 36 гвардійського стрілецького полку згадав про зацькований бій за моє рідне село, героєм якого був радянський солдат із Знаменського району дев'ятнадцятирічний Петро Теліченко...

В ніч з 15 на 16 березня білий наступали в напрямку Добровеличківки. Визволивши Олександрівку-Западську та Скопівку, передовий загін полку разом з розвідниками рушив у заспіваний степ. Наші шинелі були білими. Добровеличківка — з лівого боку. А ми, спустившись в неглибокий яр, вийшли несподіваними на околицю Варваро-Олександрівки. В крайніх хатах нас радо зустрічали жителі села, обнімали як рідних. Вони ж повідомили, що в селі гітлерівці. Невдовзі ми захопили в полон 12 фашистів. Не встигли білі відпочити, як в атаку на них пішли близько 150 гітлерівців.

Відступати не будемо, приймаємо бій, пі кроку назад! — скомандував Герой Радянського Союзу гвардії лейтенант Олександр Шопін.

Підступивши ворогів, відкрили нищівний вогонь. Фашисти спочатку відступили, а потім, ховаючись за хатами, почали групами прориватися на наші позиції. До десятка ворогів залишилися лежати на снігу. Особливо влучно з рушеного ку-

лемета стріляв комсомолец Петро Теліченко. Він полкав гітлерівців сонячним вогнем з даху хати.

Змінюючи позицію, відважний борець не помітив гітлерівця, який ховаючись за стіною хати, пустив вогневу цівку по комуністичному боюві друзі кинулися до Петра, та він не встав. Хлопці помстилися за смерть свого товариша. Більше 30 гітлерівців було знищено під час бою. Решта фашистів виступила назад. Село звільнили. Та радість потім була загнана наші шість гітлерівців-гвардійців. Жителі села похоронили з пошестями радянських білців, які визволили Варваро-Олександрівку від окупантів. Поруч з нашим земляком Петром Андрійовичем Теліченко сплять вітчимі сном його бойові побратими — росіяни Сергій Степанович Климов, Юрій Парфентієвич Одинов, Олексій Павлович Постельняк та ще два невідомі воїни.

Давно відійшло у минуле лихоліття війни. Та аякже жителі села не забувають своїх визволителів.

Біля пам'ятника-обеліска загиблим воїнам я посадив дві тополі. Вони цвінуть в травневі дні ніжним шестом листя зустрічають моїх земляків, які приносять квіти на могилу героїв.

П. ШЕЯКО,
учасник боїв за Кіровоградщину.
с. Добровеличківка.

РАДІСНО ЗУСТРІЧАЛИ ДЕЛЕГАТІВ XVII З'їзду ВЛКСМ ЮНАКИ І ДІВЧАТА ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ, УЧНІ І СТУДЕНТИ, РОБІТНИКИ І СЛУЖБОВЦІ ПРИЙШЛИ ВІТАТИ ПОСЛАНЦІВ НАШОГО КРАЮ НА КОМСОМЛЬСЬКОМУ ФОРУМІ, РАПОРТУВАЛИ ІМ ПРО СВОЇ ТРУДОВІ ДОБУТКИ.

НА ФОТО: КІРОВОГРАДСЬКІ ЗУСТРІЧАЮТЬ ДЕЛЕГАТІВ XVII З'їзду ВЛКСМ.

Фото В. КОВПАКА.

ХТО ВЕДЕ ЮНАРМІЙЦІВ?

До ступу
слави

П. М. Ваняшин один з перших дописувачів нашої газети. Воїн-ветеран, педагог, він часто зустрічається з юнаками та дівчатами, веде плідну роботу по військово-патріотичному вихованню молоді. Його газетні матеріали теж на військово-патріотичну тематику.

ВИХОВАТИ у школярів риси справжніх патріотів, допомогти їм стати справжніми захисниками своєї Вітчизни — одне з першочергових завдань педагогічних колективів та комсомольських організацій шкіл області.

Як же воно вирішується? Під керівництвом партійних організацій, місцевих Рад депутатів трудящих, спільно з військовими комісаріатами і комітетами комсомолу органами народної освіти проведена значна робота, спрямована на забезпечення необхідного рівня початкової військової підготовки учнів. На посади військових керівників призначено 258 осіб, 60 процентів з них — офіцери запасу, кожний четвертий має вищу або середню військову і понад 10 процентів — вищу педагогічну освіту.

За вмілу постановку початкової військової підготовки міністр освіти УРСР нагородив значком «Відмінник народної освіти» О. В. Рогожина — військового комісара Долинського району, директора Полтавської середньої школи № 1 П. О. Стрижак, військових керівників шкіл: Кіровоградської № 34 —

габорах, габорах праці і відпочинку старшокласників, а також шляхом одноденних виїздів — виїзді учнів у військову частину, в поле, на стрільбище.

На жаль, більшість шкіл Добровеличківського, Кіровоградського, Світловодського, Маловисківського, Новомиргородського районів, міст Кіровограда, Світловодська і Олександрії проводять зазначені збори, не виходячи зі своїх приміщень.

ЄЩЕ БАГАТО недоліків у фізичному загартовуванні майбутніх воїнів, в роботі з новим комплексом ГПО. Особливо слабка фізична підготовка випускників шкіл Вільшанського, Онуфріївського, Кіровоградського, Знам'янського, Компаніївського районів. Слід чекати, що керівники зазначених відділів народної освіти, директори шкіл і вчителі разом з комсомольськими і фізкультурними організаціями вживуть заходів до поліпшення фізичної підготовки старшокласників, а також з питань впровадження нового комплексу ГПО.

Підготовка молоді до служби в Збройних Силах не обмежується початковим військовим навчанням учнів. Військово-патріотичне виховання стало складовою частиною роботи педагогічних колективів. В школах організовуються і проводяться з учнями лекції, бесіди, читальні конференції, конкурси, зустрічі з ветеранами Великої Вітчизняної війни, передопити літератури, військово-спортивні ігри «Зірниця», «Орли», походи «Шляхами слави батьків», працюють різноманітні клуби. В розпорядженні учнів 52 музеї і 496 кімнат В. І. Леніна.

За час Всесоюзного огляду військово-патріотичної роботи, призначено 50-річчю створення СРСР, було відкрито 17 нових кімнат бойової слави, створено додатково понад 300 оборонних гуртків, проведено більш 500 військово-спортивних ігор і походів, 17 600 учнів 9-10 класів склали нормативні комплекси ГПО, при участі старшокласників побудовано 60 стрільниць тирів.

В гуртках і секціях шкіл лише минулого навчального року підготовлено 899 водіїв автомобіля, 184 мотоциклісти, 2378 трактористів, 7780 стрільців, 386 радіотелефоністів, 67 електриків, чимало інших спеціалістів.

Найактивнішу участь в огляді взяли шкільні колективи міст Кіровограда, Світловодська, Гайворонського, Новомиргородського, Онуфріївського, Знам'янського районів, а середні школи №№ 6 і 23 міста Кіровограда та Гайворонська середня школа № 1 нагороджені дипломами Міністерства освіти СРСР.

Однак в організації і проведенні військово-патріотичного виховання і в керівництві ним є упущення і недоліки. Невеличкий організації цієї роботи в школі залежить лише від окремих вчителів-ентузіастів, які ведуть її без достатньої підтримки з боку педагогічного колективу.

6 ТРАВНЯ в місті Світловодську відкривається обласна навчально-методична конференція з початкової військової підготовки і військово-патріотичного виховання учнів шкіл, присвячена тридцятиріччю звільнення Радянської України від німецько-фашистських загарбників. У ній візьмуть участь близько 300 працівників народної освіти. Запрошені також науковці Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна, представники Міністерства освіти УРСР і Червонопрапорного Київського військового округу, комсомольські активісти.

П. ВАНЯШИН,
інспектор шкіл Кіровоградського об'єднання.

СЛОВО КЛИЧЕ ДО ДІІ

ЗАВТРА — ДЕНЬ ПРЕСИ

ПРО СВОЇХ ДРУЗІВ

Володимир Бабич — учень дев'ятого класу Кіровоградської середньої школи № 32. Він — активний член редколегії стінних газет «Піонерський піхтар» та «Комсомольський прожектор». Серйозно юнак ставиться і до занять в міському університеті комсомольських кореспондентів.

Сміх, захоплені розмови, кружляючі пари... Звичайна картина шкільного вечора. А в кутку з гучномовців лине мрійлива мелодія. Навіть не вірилось, що ці, ще зовсім юні хлопці, так добре грають.

Я пригадаю це, проходячи повз приміщення ЖЕКу № 3. З вікна будинку долинали звуки гітар. Всі перехожі заслуховувались, зупинялись, поглядали на вікна. Мене теж зацікавила гра, і я зайшов до контори.

В маленькій кімнатці з табличкою на дверях «Фотолабораторія» було п'ять чоловік. Я відразу ж їх впізнав. Це були гітаристи Кіровоградської середньої школи № 9. Герасимов Сергій, Швейд Володимир, Іванов Андрій, Герасименко Тарас та Цихач Алла вчаться в дев'ятому класі школи № 9. З дитинства люблять музику. А грати почали з сьомого класу. Мрія створити свій ансамбль зародилась у них давно. Вирішили

зробити підсилювач для гітар. І доки збирали деталі, довідались, що в ЖЕК № 3 працює інструментальний ансамбль «Юність» під керівництвом В. Є. Авдєєва — студента третього курсу інституту сільськогосподарського машинобудування.

З радістю зустріли школярів у новому колективі. І то не біда, що їм відводиться крихітна кімнатка, що немає ударних пристроїв.

Зараз репертуар у них став набагато різноманітнішим, поліпшилась техніка гри. Недарма ж в серпні минулого року ансамбль «Юність» зайняв друге місце на конкурсі художніх ко-

лективів житлово-експлуатаційних контор міста.

Заступник керівника ансамблю Галина Миколаївна Замкова дуже задоволена своїми учасниками.

— Герасимов Сергій, — говорить вона, — це ж талант. Він грає на всіх інструментах, навіть сам складає музику.

Але не лише музикою захоплюються школярі. Після десятого класу хлопці мріють стати льотчиками. А зразок ходять на підготовчі курси в ШВЛП. Встигають добре вчитись і в школі.

В. БАБИЧ, учень Кіровоградської середньої школи № 32, слухач університету комсомольських кореспондентів.

СПАСИБІ ВАМ, ПОМІЧНИКИ!

Мабуть, не варто доводити, що зараз не знайдеш сім'ї, куди б листівка не принесла разом з листами і листівками газету чи журнал. Преса в наші дні стала, як хліб насущний. З неї ми довідуємось про всі новини, вона збагачує наші знання, допомагає нам в роботі, стає розсудливим порадиником і, коли треба, — захисником.

Але яким би бойовим і творчим не був колектив журналістів, що працюють над газетою, вона, як вказував В. І. Ленін, стільки тоді буде виконувати свою основну функцію бути не тільки колективним пропагандистом і агітатором, а й колективним організатором, коли в ній на п'яток постійно пишуть літераторів буде п'ятсот і п'ять тисяч кореспондентів із народу.

І ми сьогодні, в День преси, раді відзначити, що у творенні «Молодого комунара» беруть участь більше сотні дописувачів.

Сьогодні ми раді привітати зі святом преси А. Харкавого — бригадира тракторної бригади з Ульяновського району, К. Маслову — доярку колгоспу «Перше травня» Маловисківського району, Г. Брайловського — бригадира комсомольсько-молодіжної бригади ковалсько-пресового цеху заводу «Червона зірка», В. Головача — інженера Побузького нікелевого заводу, О. Березюкіна — заступника секретаря комітету комсомолу заводу «Червона зірка», І. Каранта та М. Веніковського — вчителів із м. Світловодська, М. Стояна — вчителя Панцівської серед-

ньої школи Новомиргородського району, В. Геннова — інженера Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів, О. Моторного — письменника, С. Вишинського — секретаря комітету комсомолу заводу «Червона зірка», М. Тернавського — працівника комбінату «Кіровоградважбуд», А. Печенюка — військовослужбовця,

П. Марченка — члена комісії по пропаганді знань серед молоді товариства «Знання», Л. Кучмагу — вчительку Любимівської середньої школи Головинського району, С. Матуська — працівника Долинської райгазети, А. Будулатєва — оператора телебачення, О. Блинова — офіцера запасу, В. Смирнова — старшого держіспектора Управління державної інспекції по якості товарів і торгівлі, А. Саєнка — помічника обласного прокурора, В. Остапенка — головного художника Кіровоградського лялькового театру, П. Арчикова — працівника Долинської райгазети, В. Машука — офіцера запасу, І. Артеменка — викладача педінституту, О. Нагорного — директора обласного архіву, А. Розенберга — викладача педінституту, Л. Папченка — військовослужбовця, М. Ножинова — інженера заводу «Червона зірка», Ф. Пепоменка — члена обласного літературного об'єднання, Р. Дайдакулова — вчитель Кіровоградської СШ № 30, В. Повійчука — голову ради військово-

наукового товариства, Г. Дубівку — працівника шахового клубу, Е. Рєгушевського — викладача педінституту, Л. Криву — вчительку Новоукраїнської середньої школи № 4, К. Башликову — члена обласного літературного об'єднання, В. Мельничука — вчителя із Голованівського району і всіх тих, без чияї допомоги газета неможлива.

ТЮМЕНЬ — СУРГУТ — ТРАСА МУЖНОСТІ

Комсомольські будови п'ятирічки

В літопис ударних справ Ленінського комсомолу яскравою сторінкою ввійде спорудження 700-кілометрової траси в тайзі Тюмень — Сургут, яка з'єднає трансибірську магістраль з основними районами нафтопромислу Західного Сибіру.

Долі тисяч комсомольців залиши в одну трудову біографію на цій Всесоюзній ударній комсомольській будові.

Будівництво магістралі почалося в 1965 році, а 25 жовтня 1967 року перший поїзд прийшов з Тюмені до берега сивого Іртиша біля Тобольська.

3 грудня вирішального року п'ятирічки на 575-му кілометрі траси Тюмень —

Нижневартовськ зійшлися два будівельно-монтажних поїзди і був забитий «срібний» костиль.

В єдиному строю будови — росіяни й українці, башкири й казахи, молдавани й місцеві ханти. Авангардом славної сім'ї транспортних будівельників, кузюк кадрів називають комсомольсько-молодіжні бригади потімственого сибіряка Віктора Моззіна, колектив шляховиків бригадира з Краматорська Івана Арсенюка, молдаванина Михайла Крейтару.

Край наш, сибірський, суворий і величний, красивий і багатий. Влітку захоплююча рибалка, восени ягоди, гриби, взимку — в п'ятдесятиградусний мороз — полювання в тайзі.

Запитають читачі: як справи на трасі з побутом?

Обслуговує будівельників управління робочого постачання, яке має продовольчі й промтоварні магазини, їдальні. В кожному селищі, де мешкають будівельники, до їх послуг клуби, бібліотеки. І «вогники», і «КВК» проходять тут з успіхом.

Цікавляться: як нам вдається жити під час великих морозів у палатках? А в нас їх немає. Живемо в благоустроєних гуртожитках, нових будинках готельного типу.

Оплата праці на будівництві відрядна, відрядно-преміальна й почасова. До суми заробітку додається 15-процентний посяний коефіцієнт, а в місцевостях, які дорівнюють умовам Півночі — 70 процентів. Окрім того, до тарифної ставки тут надбавка 30 процентів (на Півночі — 40) за рухливий характер праці.

За кожен рік роботи в районах, що дорівнюють Крайній Півночі, нараховується 10 процентів до зарплати і надається додаткова відпустка — 12 днів.

У чергову відпустку будівельники можуть їхати безкоштовно залізницею в будь-який кінцевий Радянського Союзу і назад. Військово-службовцям, які прибудуть за комсомольськими путівками, — відпустка через три місяці і також безкоштовний залізничний квиток.

На будівництві потрібні теслі, столяри, муляри, штукатурки, маляри, бетонники, арматурники, монтери шляху й транспортні робітники.

Приїздить до нас на Всесоюзну ударну комсомольську будову залізниця Тюмень — Сургут.

Л. ВАСИК,
бригадир монтерів шляху БМП-198
управління будівництва «Тюмень-будшлях».

ВІД РЕДАКЦІЇ: Комсомольці й молоді! Вас кличе романтика, на вас чекають звернення, подвиги мирного часу. Бажаючи поїхати на Всесоюзну ударну комсомольську будову треба звернутися у свій райком чи міськом ЛКСМУ.

БОКС

КІРОВОГРАДЦІ — НА ЧЕТВЕРТІЙ СХОДИНЦІ

Понад 130 представників з 15 команд протягом п'яти днів брали участь в особисто-командному чемпіонаті республіканської ради ДСТ «Буревісник» з боксу, який проходив у залі спортивного клубу «Зірка».

У фіналі кіровоградців Володимир Григоренко зустрівся з одеситом Сергієм Лагойдою (найлегша вага). Звання чемпіона і золоту медаль одержав досвідченіший одесит. Григоренко був другим призером. Вже в ранні призерів зустрілися у фіналі майстри спорту боксери другої напівсередньої ваги — Михайло Литвинов (Кіровоград) та Леонід Базильський (Дніпропетровськ). Ця зустріч надзвичайно цікавила фахівців і уболівальників. По-перше, виграш Литвинова приносить команді дорожочні очки, які впливали на призове місце, по-друге, спортсмени ніколи не змагалися між собою. Отже — бій принциповий. На ринзі йшов поєдинок рівних. Золоту медаль чемпіона вручено Базильському, Литвинов — з срібною медаллю. Кіровоградців Валерій Хам у півфіналі програв володареві «золота» лівійянину Леоніду Чубатюку (друга середня вага). Валерій нагороджений бронзовою медаллю.

Важковаговик майстер спорту Анатолій Савчук приніс наші команди за чемпіонський титул важливі очки.

В командному заліку перше місце зайняв сильний колектив боксерів Одеси, який набрав 90 очок. Другими були дніпропетровці — 78 очок, третіми — спортсмени столиці України, які програли другому призерові лише одне очко. Вперше четверте місце зайняла кіровоградська команда (73,5 очка).

Кіровоградський обком комсомолу встановив приз наймолодшому боксеру чемпіоната. Його було вручено комсомольцю Михайлу Грушевському з Кіровограда.

В. ШАБАЛІН.

ЙОГО батьки Віктор Володимирович і Галина Яківна, учні Ставдлянської восьмирічної школи, його однокласники читали лист від командира військового підрозділу:

«Володимир Білько з почуттям високої відповідальності радянського громадянина виконує свій обов'язок...»

Він свято і не порушує дотримуватися військової присяги, чесний, правдивий товариш. Твердо знає, зміло і добросовісно виконує свої обов'язки, постійно удосконалює свої військові і політичні знання. Відмінник бойової і політичної підготовки, класний спеціаліст.

Командування, партія і комсомольська організація щиро дякують батькам, школі, комсомолу за хороше виховання Володимира...»

Ось яким став комсомолец Володимир Білько! Лише другий рік після закінчення Кіровоградського медичного технікуму він служить в лавах Радянської Армії, а вже домігся багатого. Його батько — колишній фронтовик. Під час Великої Вітчизняної війни старший сержант Віктор Білько сам навчав солдатів. А скільки кілометрів пройшов важкими шляхами війни ветеран! Всю Прибалтику, Польщу, Німеччину. За виявлену хоробрість і мужність удостоєний дев'яти високит бойових нагород. Має тринадцять подяк Верховного Голови командуючого.

А нині син стоїть на парі здобутків Великого Жовтня. Володимир в гордістю виконує наказ батька.

П. БУГАЙ,

директор Ясенівської восьмирічної школи Олександрівського району.

СЛУЖБУ НЕСУТЬ СИНІ

З БАТЬКІВСЬКИМ НАКАЗОМ

ВОГНІ ЦИРКУ

В МІСТІ КІРОВОГРАДІ З УСПІХОМ ГАСТРОЛЮЄ ЛИТОВСЬКИЙ ЦИРК «ВІЛЬНЮС», ЯКИЙ ІЗ СВОЄЮ ПОНОВЛЕНОЮ ПРОГРАМОЮ ВИСТУПАТИМЕ ДО 12 ТРАВНЯ. ПОТІМ МИТЦІ З БРАТНЬОЇ РЕСПУБЛІКИ ВИСТУПЛЯТЬ ПЕРЕД ГІРНИКАМИ МІСТА ОЛЕКСАНДРІЇ.

НА ФОТО: ГРУ З М'ЯЧЕМ (ВНІЗУ) ВИКОНУЮТЬ ЖОНГЛЕРИ МАНЯ І ВОЛОДИМИР ГУСЕВИ. ВГОРІ — ВИСОКУ МАЙСТЕРІСТЬ ПОКАЗУЮТЬ ВЕЛОФІГУРНІСТІ ВАЛЕНТИНА КОЗЛОВА, СЕСТРИ ТЕТЯНА ТА ВІРГІНІЯ ПУТРЕНЕСИ.

Фото В. КОВПАКА.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 10.30 — «Моя доля». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 1. серія. (М). 15.30 — Телевізійний документальний фільм. Програма документальних фільмів. (М). 16.00 — Кольорове телебачення. «Ваш сад». (М). 16.30 — Концерт. (Ужгород). 17.15 — «В ім'я мари». (К). 17.30 — «П'ятирічка, проблеми, люди». (Дніпропетровськ). 18.00

— «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Екран запрошує». (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Кінооповість «Визволення». «Прорив». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Молоді голоси». Всесоюзний телевізійний конкурс. (М). 22.30 — Кольорове телебачення. «Спортивний щоденник». (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.20 — Новини. (К). 11.35 — «Шкільний екран». Фізика для учнів 10 класу. (К). 12.10 — На зустріч виборам до Верховної Ради СРСР. (Донецьк). 12.40 — Телевізійна «Весняна путівка». (К). 16.30 — «В ефірі» — «Молодість». (М). 16.40 — «Літературні читання». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Пісня не розлучиться з тобою». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Тобі, юнцю». (М). 18.00 — Реклам. оголошення. (К). 19.30 — Для дітей. «Лети, наша

пісня». Концерт. (К). 19.00 — Концерт на рамовлення війни. (М). 19.30 — «Про дивацтва кохання». Вистава. (Донецьк). В перерві — «На добраніч, діти!». Програма «Час». (М). 22.05 — Фільм-концерт. «Співає Микола Кондратюк». (К). 22.35 — «На лавах республіки». (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 10.30 — «Моя доля». Телевізійний багатосерійний художній фільм. 11 серія. (М). 15.25 — «Наша вулиця». «Волгоградський проспект». (М). 16.40 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Ворошиловград). 17.30 — Для дітей. «Іскорки». (Донецьк). 18.00 — Сьогодні — День радіо. (Кіровоград). 18.10 — Телефільм. (Кіровоград). 18.15 — Для школярів.

рв. Кіножурнал «Піонерія». (М). 18.20 — «Подвиг». (М). 18.50 — Кінооповість «Визволення». «Напрямок головної удару». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт, присвячений Дню радю. (М). 23.00 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.55 — Новини. (К). 11.10 — Документальний телефільм «Дороги нащадка». (К). 11.35 — «Шкільний екран». Українська література (8—10 кл.). (К). 12.05 — Телевізійна «Моя дружина». (К). 13.35 — Концерт, присвячений Дню радю. (К). 16.40 — «У світі книг». (М). 17.10 — «Пам'ятай, товаришу». Телевізійний документальний фільм. (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Фільм-концерт. «Мозаїка дружби». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.45 — «Солдатські конверти». Святковий концерт. (Львів). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «На лавах республіки». (К). 22.40 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316850. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

ПОЛТАВСЬКИЙ ІНЖЕНЕРНО-БУДІВЕЛЬНИЙ ІНСТИТУТ ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ НА ПЕРШИЙ КУРС ДЕННОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

за спеціальностями: архітектура; промислове та цивільне будівництво; сільськогосподарське будівництво; теплогазопостачання та вентиляція; водопостачання та каналізація.

Вступники на всі спеціальності, крім архітектури, складають вступні іспити з математики (письмово та усно), фізики (усно), української або російської мови та літератури (вір). З спеціальності архітектура іспити з таких дисциплін: малювання, креслення, математика (усно), фізика (усно), українська мова та література або російська мова та література (вір).

Особи, які закінчили школу з золотою (срібною) медаллю або одержали після закінчення середнього спеціального навчального закладу диплом з відзнакою і які складуть іспити з математики (письмово), а на архітектурний факультет — з малювання — на «відмінно», звільняються від складання решти іспитів.

Заяви приймаються з 20 червня до 31 липня. Вступні іспити з 1 по 20 серпня.

Ті, хто вступає у вуз через кілька років після закінчення середнього навчального закладу, повинні мати стаж-практичної роботи не менше 6 місяців за кожен рік, що минув після закінчення. Прийомні абітурієнти на період складання вступних іспитів забезпечуються гуртожитком.

Заяви подавати на ім'я ректора інституту на адресу: 314, м. Полтава, Першотравневий проспект, 24. Інженерно-будівельний інститут, приймальна комісія.

РЕКТОРАТ.